

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Petr TOMÍČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

sp. zn. Zin 34/2021

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší soud jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „informační zákon“ nebo také „SvInf“), rozhodl o žádosti T. Ř., nar. XY, trvale bytem XY, s adresou datové schránky XY (dále jen „žadatelka“), ze dne 11. 2. 2021, v řízení sp. zn. Zin 34/2021 (dále jen „projednávaná žádost“),

takto:

Podle § 15 odst. 1 v souladu s § 11 odst. 4 písm. b) se projednávaná žádost **odmítá** v části, v níž jsou požadovány informace, „zda jsou níže uvedené nemovité věci v současnosti předmětem jakéhokoli řízení u Nejvyššího soudu“, neboť se jedná o informace spadající do rozhodovací činnosti soudu.

Odůvodnění:

Povinný subjekt obdržel projednávanou žádost v následujícím znění (přepis žádosti):

„Žádost o informaci o probíhajících soudních řízeních

V souvislosti s probíhající právní prověrkou si Vás tímto dovoluji požádat dle zákona č. 106/1999 Sb., zákon o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Zákon č. 106“) o laskavé sdělení, zda jsou níže uvedené společnosti v současnosti účastníkem jakéhokoli řízení u Nejvyššího soudu nebo zda proti nim byly podány u tohoto soudu jakékoli žaloby či návrhy na nařízení předběžného opatření. Jedná se o tyto společnosti: CTPark Bor, spol. s.r.o., se sídlem CTPark Humpolec 1571, 396 01 Humpolec, IČO: 087 78 990, zapsaná u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod spisovou značkou C 29482; CTPark Brno I, spol. s.r.o., se sídlem CTPark Humpolec 1571, 396 01 Humpolec, IČO: 084 71 754, zapsaná u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod spisovou značkou C 29173; CTPark Brno II, spol. s.r.o., se sídlem CTPark Humpolec 1571, 396 01 Humpolec, IČO: 281 31 754, zapsaná u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod spisovou značkou C 19085; CTPark Modřice, spol. s.r.o., se sídlem CTPark Humpolec 1571, 396 01 Humpolec, IČO: 087 82 865, zapsaná u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod spisovou značkou C 29489 a CTPark Ostrava, spol. s.r.o., se sídlem CTPark Humpolec 1571, 396 01 Humpolec, IČO: 084 71 827, zapsaná u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod spisovou značkou C 29175.

Dále si Vás dovoluji požádat dle Zákona č. 106 o laskavé sdělení, zda jsou níže uvedené nemovité věci v současnosti předmětem jakéhokoli řízení u Nejvyššího soudu, zejména zda v souvislosti s nimi byly podány jakékoli žaloby či návrhy na nařízení předběžného opatření. Jedná se o nemovité věci zapsané na listech vlastnictví:

č. 845, katastrální území Doly u Boru, okres Tachov;

č. 139, katastrální území Ostrov u Tachova, okres Tachov;

č. 3221 a 2885, katastrální území Černovice, okres Brno-město;

č. 4222, katastrální území Slatina, okres Brno-město;

č. 1796, katastrální území Tuřany, okres Brno-město;

č. 3245, katastrální území Modřice, okres Brno-venkov; a

č. 2385, 2390 a 2391, katastrální území Hrabová, okres Ostrava-město.

Pokud taková řízení probíhají, ráda bych Vás zdvořile požádala, abyste v odpovědi uvedli základní informace o příslušném řízení či podání (tj. předmět řízení, strany, datum zahájení a číslo jednací).“

K výroku rozhodnutí:

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona „pokud povinný subjekt žádosti, byť jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně o odmítnutí části žádosti“.

Povinné subjekty ve smyslu § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona „neposkytnou informace o rozhodovací činnosti soudů, s výjimkou rozsudků.“

Podle čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) jsou svoboda projevu a právo na informace zaručeny. Podle čl. 17 odst. 5 Listiny jsou státní orgány a orgány územní samosprávy povinny **přiměřeným** způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon. Zákonem, který provádí uvedené ustanovení čl. 17 odst. 5 Listiny, je právě informační zákon. Podle § 1 informačního zákona tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie a upravuje pravidla pro poskytování informací a dále upravuje podmínky práva svobodného přístupu k těmto informacím.

Pro úplnost povinný subjekt uvádí, že na základě textu projednávané žádosti předpokládá, že předmětem projednávané žádosti jsou toliko soudní řízení. Ostatně už samotná žádost o informaci je nadepsána slovy „Žádost o informaci o probíhajících soudních řízeních“.

Předmětem projednávané žádosti je mj. požadavek na sdělení, „zda jsou níže uvedené nemovité věci v současnosti předmětem jakéhokoli řízení“. Jedná se tak o požadavek na poskytnutí informací z rozhodovací činnosti Nejvyššího soudu. Požadavek tedy směřuje k poskytnutí informací, které s odkazem na § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona Nejvyšší soud neposkytuje. Jelikož je tedy naplněn důvod pro odmítnutí projednávané žádosti již na základě povahy části požadovaných informací, povinný subjekt dále nezkoumal (ostatně k tomu ani nemá jednoduché a automatické nástroje – viz dále), zda v žádosti uvedené nemovitosti jsou předmětem nějakého soudního řízení u Nejvyššího soudu, či nikoli.

Povinný subjekt se přitom nebrání poskytování informací o výsledcích rozhodovací činnosti, která musí být zcela pod veřejnou kontrolou, avšak v souladu s § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona neposkytuje informace o samotném průběhu rozhodovací činnosti, která k závěrečnému rozhodnutí vedla, tedy v případě projednávané žádosti přímo detailně o předmětu konkrétních řízení.

Projednávaná žádost podle názoru povinného subjektu ani nedává prostor k úvaze, zda informace (ne)poskytnout. Na rozdíl např. od ustanovení § 11 odst. 1 informačního zákona, který uvádí (důraz doplněn) „*Povinný subjekt může omezit poskytnutí informace, pokud*“, se v ustanovení § 11 odst. 4 informačního zákona výslovně píše (důraz doplněn) „*Povinné subjekty dále neposkytnou informace o...*“. Podle povinného subjektu tak zákonodárce výslovně omezuje správní úvahu k poskytování jednotlivých informací z rozhodovací činnosti soudů.

Povinný subjekt se odkazuje nejen na samotné striktní znění zákona, ale též na náleznost Pléna Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 2/10, které dne 30. března 2010 rozhodlo o změně původního znění § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona, ze kterého vypustilo (zrušilo) původně začleněné slovo „pravomocných“, rozumějme rozsudků. V předmětné části zákona tak Plénum Ústavního soudu rozšířilo práva žadatelů na poskytnutí i nepravomocných rozsudků ze strany povinných subjektů, **avšak ponechalo zákonným neposkytnutí dalších informací z předchozího průběhu soudního řízení, resp. rozhodovací činnosti soudů.**

K neposkytování informací z rozhodovací činnosti soudu na základě informačního zákona poukazuje povinný subjekt také na následující citaci z rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 28. 5. 2020, sp. zn. 29 A 170/2017 (zvýraznění doplněno povinným subjektem):

*„17. K meritu věci lze uvést následující. Právo na informace je garantováno zejména v čl. 17 Listiny základních práv a svobod, ale také v čl. 10 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. **Tato práva nejsou bezbřehá a absolutní, ale naráží na určitá omezení a limity.** Legitimní omezení práva na informace stanoví čl. 17 odst. 4 Listiny, podle něhož svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Obdobně čl. 10 odst. 2 Úmluvy stanoví, že výkon těchto svobod (svobody projevu a práva na informace), protože zahrnuje povinnosti i odpovědnost, může podléhat takovým formalitám, podmínkám, omezením nebo sankcím, které stanoví zákon a které jsou nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, územní celistvosti nebo veřejné bezpečnosti, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky, ochrany pověsti nebo práv jiných, zabránění úniku důvěrných informací nebo zachování autority a nestrannosti soudní moci. /.../*

18. Výjimky, na jejichž základě povinné subjekty neposkytnou požadované informace vůbec nebo jejich poskytnutí mohou omezit, obsahuje zejména § 11 zákona o svobodném přístupu k informacím. /.../

*24. /.../ **Je naprosto běžné, že soudy neposkytují v režimu práva na informace obsah návrhů na zahájení řízení před rozhodnutím o nich, a i později se lze s obsahem takových podání seznámit spíše formou rozhodnutí, v němž je obsah návrhu rekapitulován.** Uvedené zcela jednoznačně míří na to, aby nemohlo dojít k ovlivňování soudců, vyvíjení tlaku na ně, jak mají v dané věci rozhodnout. **Kontrola jejich práce je možná posléze, cestou poskytnutí soudního rozhodnutí.** Pokud měl žalobce zájem kontrolovat kvalitu práce ministra*

spravedlnosti, postačilo by mu k tomu konečné rozhodnutí Nejvyššího soudu o předmětné stížnosti, příp. poskytnutí textu stížnosti poté, co o ní žalovaný rozhodl.

25. /.../ Vůle zákonodárce je přitom v tomto ohledu zcela zřejmá, jiné informace o rozhodovací činnosti soudů než ty, které jsou obsaženy v soudních rozhodnutích, povinné subjekty nemohou žadatelům poskytnout.

28. Soud tak má za to, že odmítnutí žádosti o informace bylo opodstatněné. Odůvodnění napadeného rozhodnutí **včetně poukazu na nezbytnost jednotného rozhodování, což je jednou ze základních zásad činnosti správních orgánů, ob stojí.** /.../ Jak totiž již bylo uvedeno, tvrzená snaha o kontrolu práce ministra spravedlnosti mohla být stejně dobře naplněna i jinak.“

V případě projednávané žádosti je příhodné odkázat i na rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 7. 12. 2016, sp. zn. 29 A 133/2015, v němž je uvedeno mj. následující (důraz doplněn povinným subjektem):

„Vůle zákonodárce je přitom v tomto ohledu zcela zřejmá, jiné informace o rozhodovací činnosti soudů než ty, které jsou obsaženy v soudních rozhodnutích, povinné subjekty nemohou žadatelům poskytnout.

V nyní projednávané věci je nutno v první řadě konstatovat, že mezi stranami není sporu o tom, že by žalovaný nebyl soudem. Byla-li tedy po něm požadována informace o jeho činnosti, nutno dospět k závěru, že uvedená norma se na něj osobně vztahovala.

Pokud pak jde o její věcnou působnost, lze shledat, že žalovaný toto omezení práva na informace mohl aplikovat pouze **v případě, kdy po něm byla požadována informace o jeho rozhodovací činnosti.** Tak tomu v daném případě bylo. /.../

Z uvedeného plyne, že z informační povinnosti je vyňat celý rozhodovací mechanismus soudu v konkrétní věci, s výjimkou rozhodnutí.

/.../ z hlediska veřejné kontroly soudnictví je podstatná zejména obecná dostupnost soudních rozhodnutí. Na základě této dostupnosti pak mohou být jednotlivá rozhodnutí předmětem veřejného diskurzu. Za zákonnost těchto rozhodnutí a postupů vedoucích k jejich vydání odpovídá z institucionálního pohledu soud, personálně pak soudci projedávající a rozhodující danou věc.“

V případě projednávané žádosti se tak jednoznačně jedná o nepřipustnou žádost o poskytnutí informací z konkrétních (dosud vedených) soudních řízení, jde tedy o informace z rozhodovací činnosti soudu, které se neposkytují.

Na základě zákonné výjimky z poskytování informací o rozhodovací činnosti soudu tak povinnému subjektu nezbylo, než žádost ve vymezené části odmítnout, a to podle aktuálního ustanovení § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona.

Pro úplnost povinný subjekt dodává, že již dříve, v případě žádostí o seznam ukončených řízení, jejichž předmětem byly specifikované nemovitosti, postupoval podle ustanovení § 15 odst. 1 v souladu § 2 odst. 4 informačního zákona a takovou žádost odmítl, neboť vyhodnotil, že se jedná o požadavek na vytvoření nové, dosud neexistující, informace (odborné rešerše). Žádosti o „lustraci“ specifikovaných nemovitostí v již skončených řízeních, kde se předpokládá, že jsou tyto nemovitosti uvedeny, resp. vyjmenovány, v závěrečném rozhodnutí, bývají svojí povahou podle mínění povinného subjektu odlišné od aktuálně projednávané žádosti žadatelky. I tak jsou ale povinným subjektem odmítány.

V případě projednávané žádosti povinný subjekt nicméně dospěl k závěru, že žadatelka požaduje informace toliko o dosud neskončených řízeních (viz formulace „*zda jsou níže uvedené nemovité věci v současnosti předmětem jakéhokoli řízení*“), proto považuje za přílehavější důvod pro odmítnutí projednávané žádosti právě skutečnost, že jsou požadovány informace z rozhodovací činnosti Nejvyššího soudu. Pro předvídatelný postup v případných dalších budoucích řízeních podle informačního zákona si nicméně povinný subjekt dovoluje zrekapitulovat i další důvody, pro něž by bylo možné obdobnou žádost o informaci odmítnout, respektive se vyjádřit k technickým možnostem povinného subjektu a jeho vnitřnímu technickému (informačnímu) vybavení.

Nejvyšší soud nevede speciální seznamy nemovitostí, které byly anebo jsou předmětem jakéhokoli řízení rozhodovaného jeho senáty. Nemá bohužel ani možnost, jak požadované informace získat ze své databáze jednoduchým zadáním označení (např. parcelního čísla nebo čísla popisného) předmětné nemovitosti. Informační systém Nejvyššího soudu (dále jen „ISNS“) sleduje a přesně vyhodnocuje jen konkrétně zadané statistické údaje podle parametrů, které jsou do něj předem naprogramovány. Jde především o údaje, jejichž sledování si vyžaduje běžná denní činnost soudu.

ISNS tak eviduje pouze údaje o účastnících konkrétních řízení, z povahy věci tedy neeviduje (a ani nemá důvod evidovat) údaje o konkrétním předmětu řízení, kterým by mohly být projednávanou žádostí specifikované nemovitosti. Údaje o předmětu řízení jsou uváděné pouze v obecné rovině, může se jednat např. o následující typy předmětu řízení: „*O zaplacení*“, „*O nahrazení projevu vůle*“, „*O zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví k nemovitostem*“, „*O určení vlastnického práva*“, „*O náhradu škody*“, „*O určení absolutní neplatnosti právního jednání*“, „*O vyklizení nemovitosti*“, „*O určení neplatnosti výpovědi smlouvy o nájmu*“, „*O zřízení služebnosti*“, „*O určení neplatnosti zástavního práva*“, atd.

Poučení: Proti rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informace lze podle § 16 odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podat odvolání, které se podává u povinného subjektu do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí.

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona

Ke zbývající části projednávané žádosti, kde nebylo poskytnutí informací částečně odmítnuto výrokem předkládaného rozhodnutí, poskytuje povinný subjekt požadované informace formou následujícího sdělení.

Nejvyšší soud ve své databázi k dnešnímu dni (8:00 hodin) neviduje žádná soudní (ani jiná, vyjma aktuální projednávané žádosti o informace) řízení (aktuální ani z dřívější doby) ve kterých by mezi účastníky figurovala některá ze společností uvedených v projednávané žádosti. Vzhledem k tomu, že další (následující) požadovaná informace v rámci projednávané žádosti (seznam řízení se základními informacemi) je podmíněna kladnou odpovědí na otázku týkající se existence samotných - v žádosti specifikovaných - soudních řízení u Nejvyššího soudu, pak povinný subjekt takový seznam logicky nevypracovával.

Pro úplnost a pro případná další podání povinný subjekt závěrem dodává, že Nejvyšší soud vyřizuje žádosti o lustrace právnických osob a žádosti o lustraci fyzických osob (podané přímo dotčenou fyzickou osobou, případně osobou, která disponuje plnou mocí udělenou ze strany dotčené fyzické osoby, které se požadovaný soupis řízení týká) rovněž v rámci agendy „Dotaz na stav řízení věcí vedených u Nejvyššího soudu“, v současnosti pod sp. zn. S 2/2021 (elektronická podání) a sp. zn. S 3/2021 (fyzická podání). Nejvyšší soud tak tyto informace poskytuje i v rámci méně formálního řízení, než jakým je řízení o poskytnutí informace podle informačního zákona.

Žadatelé proto mají k dispozici jak využití postupu podle informačního zákona a podání informační žádosti, tak i podání „obecného“ dotazu na stav (existenci) řízení právnické osoby anebo dotaz na řízení fyzické osoby (pouze v případě, že dotaz činí dotčená fyzická osoba či její právní zástupce). V případě podání uvedeného „obecného“ dotazu stačí žádost nadepsat např. „Žádost o lustraci, stav řízení.“ nebo jako „Žádost o výpis řízení“. Výběr procesního postupu je plně v kompetenci jednotlivých žadatelů. Podmínkou pro to, aby se žádostí o lustraci soud zabýval, je pouze její podání prostřednictvím podatelny Nejvyššího soudu. Jelikož se v rámci projednávání žádosti jednalo o žádost o informaci podle informačního zákona, bylo toto podání zařazeno do rejstříku „Zin“ a nikoliv do příslušného rejstříku „S“.

Poučení: Proti způsobu vyřízení žádosti v místě, kde jsou poskytovány informace, je možné podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení této informace. Stížnost se podává přímo k povinnému subjektu, který informaci poskytl.

V Brně dne 26. 2. 2021

L. S.

Mgr. Petr Tomíček
vedoucí oddělení styku s veřejností
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona